

M/s. Dashmesh Transport Company (P) Ltd., Ludhiana v. The
Commissioner of Income Tax (Mahajan, J.)

ਉਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨਾਲ ਲਿਬਾਸ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਯਮ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਲਈ, ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ, ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

.....

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ।

ਡੀ. ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਪੀ. ਐਸ. ਪੈਟਰ ਜੇ. ਜੇ.

M/S ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ, ਲੁਧਿਆਣਾ।— ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ , -ਜਵਾਬਦਾਰ

1972 ਦਾ ਟੀ.ਆਰ. ਨੰ. 35

ਅਕਤੂਬਰ 23, 1973

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)- ਸੈਕਸ਼ਨ 40(a)(ii)- ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ- ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ-ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ-ਕੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਟੌਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਧਾਰਾ 40(a) (ii)।

M/s. Dashmesh Transport Company (P) Ltd., Ludhiana v. The
Commissioner of Income Tax (Mahajan, J.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ
ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 40, ਭਾਵੇਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਅਤੇ 29 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਧਿਆਇ IV, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਗ 'ਡੀ' ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਸਥਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(a) (ii) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਟੌਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 40(ਏ) (ii) ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬੈਂਚ), ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ - 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1972 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1966-67 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1970-71 ਦੇ ਆਈ.ਟੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 37 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ 1971-72 ਦੇ RA ਨੰਬਰ 99 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ : -

- (1) ਕੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 1,01,095 ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਅਸਲ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. 1,01,095 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(a) (ii) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ?

ਜੀ.ਸੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੀ. ਵਾਸੂਦੇਵਨ, ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਮ. ਪੁੰਡੀ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ।

ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਬੀਐਸ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬੈਂਚ) ਨੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: -

“ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ
ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 1,01,095 ਹੈ

M/s. Dashmesh Transport Company (P) Ltd., Ludhiana v. The
Commissioner of Income Tax (Mahajan, J.)

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(a)(ii) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ?

(2) ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1966-67 ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੁਲਾਈ, 1964 ਦੇ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਜੁਲਾਈ, 1964 ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਜ਼ ਖਾਲਸਾ ਨਿਰਭਾਈ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ, ਗਰੁੱਪ 'ਏ' ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਸਮੇਤ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਮੁਲਾਂਕਣ-ਕੰਪਨੀ ਆਰਟੀਕਲ 18 ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਖਾਲਸਾ ਨਿਰਭਾਈ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ (ਗਰੁੱਪ 'ਏ') ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲ ਲਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

(3) ਮੈਸਰਜ਼ ਖਾਲਸਾ ਨਿਰਭਾਈ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 1,01,095 ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਸਮੇਤ ਅਗਾਊਂ ਟੈਕਸ ਜੁਰਮਾਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 28 ਅਤੇ 37 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਨੁਮਤੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਹੈ"। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ: -

"ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਪੁਰਾਣੀ ਚਿੰਤਾ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬੈਂਚ) ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 1,01,095 (ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ 6) ਪਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ 'ਤੇ

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨ. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਤਰਕ ਹੁਣ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

“ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਚਿੰਤਤ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਸਧਾਰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਖਰਕਾਰ ਇੰਨਾ ਸਰਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵਿਭਾਗੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 40(a)(ii) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਰ, ਸਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਵੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, "ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਦਰ ਜਾਂ ਟੈਕਸ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ" ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 40(a) ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਆਦਿ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਲਈ ਵੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੁੰਦਾ। ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਨੂੰ ਅਸੈਸੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਅਸੈਸੀ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਫ੍ਰੀਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਮਾਲੀਆ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਆਦਿ ਲਈ ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਏਗਾ। ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸ਼ਾਇਦ ਕਹਾਵਤ ਵਾਲੇ ਸੱਪ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਕਿਰਲੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਨਿਗਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਟੈਕਸ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਰਲ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 (ਏ) (ii) ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ।

M/s. Dashmesh Transport Company (P) Ltd., Ludhiana v. The
Commissioner of Income Tax (Mahajan, J.)

ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਬਾਰ ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਆਦਿ ਟੈਕਸ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 18 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪਰ ਦਿਲਚਸਪ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 40(a)(ii) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 40(a)(ii) ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਕਿਸ ਦਾ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਰਕਮ 4> ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਨਾਫੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।" ਇਹ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਬਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਨਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇੱਕ ਬਾਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਵਕੀਲ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ-ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਕੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰਕ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਤਰਕ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 40(a)(ii) ਸਾਡੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਵੀ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਬਾਰ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਅਸੀਂ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਾਰਟ ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1,01,095।"

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ 'ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ: -

“(1) ਕੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 1,01,095 ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਅਸਲ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਹੈ?”

(2) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ,

ਰੁ. 1,01,095 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(a)(ii) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ?

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(4) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੀਏ, ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਅਧਿਆਇ IV ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ" ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਡੀ' "ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਤੋਂ 44 ਇਸ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 28, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"28. ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਆਮਦਨ "ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ" ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ, -

(1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ;
 \$ * * ** "
 ££ * _

ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"29. ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਸ਼ੌਫ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (1 ਤੋਂ 43" ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 40(a)(ii) ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"40. ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਰਕਮਾਂ। —ਭਾਗ 30 ਤੋਂ 39 ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, "ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਚਾਰਜਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਟੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ,

(ਏ) ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ-

(i) * * *

M/s. Dashmesh Transport Company (P) Ltd., Ludhiana v. The
Commissioner of Income Tax (Mahajan, J.)

(ii) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ
'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ।

(iii)* \$\$ # _

(iv)* \$\$ * »

There is one ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 170 ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“170(1) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਅਜਿਹੇ
ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵਜ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ)
ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਭਾਗ
ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਜੋ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ
ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ, -

- (a) ਪੂਰਵਜ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋਈ ਸੀ;
- (b) ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ
ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਦੋਂ ਪੂਰਵਜ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ
ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ
ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰਵਵਰਤੀ
'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ
ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

- (3) ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ
ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੋਈ ਰਕਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਾਂ
ਉਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਪੂਰਵਵਰਤੀ 'ਤੇ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਵਸੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਤੋਂ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ
ਦਫਤਰ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਖੋਜ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗਾ

ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਰਿਸ
ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਪੂਰਵਜ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ
ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

0 ^ * * * ,

ਵਿਆਖਿਆ - ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, "ਆਮਦਨੀ" ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਭ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

(5) ਮਿਸਟਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ: ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹੈ, ਜੋ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਉਸਦੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸੀ। ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ , "ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਨਾਫੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ • ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।" ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਦੇਖੋ ਐਲਨ (ਐੱਚ. ਐਮ. ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ ਟੈਕਸ) ਬਨਾਮ ਫਾਰਕੁਹਾਰਸਨ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (1)। ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 30 ਤੋਂ 39 ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, "ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਚਾਰਜਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਟੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ,

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ-

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮੁਨਾਫੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ, ਜੋ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 40 ਲੈਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

(1) 17 ਟੈਕਸ ਕੇਸ 59.

ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਦੇ ਸਾਢੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਹੈ "ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ

M/s. Dashmesh Transport Company (P) Ltd., Ludhiana v. The
Commissioner of Income Tax (Mahajan, J.)

ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। "ਕਾਰੋਬਾਰ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੁਝ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਤੋਂ 39 ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਣ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 40(a) (ii) ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 40 ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਪੜ੍ਹੀਏ, ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਅਤੇ 29 ਦਾ ਅਸਿੱਧਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ IV ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਖਾਸ ਭਾਗ "ਡੀ" ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 40 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਸਿੱਧਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, "ਕਿਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਹੈ?" ਜਵਾਬ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਭੁਗਤਾਨ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਧਾਰਾ 40 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ

ਉਦਾਹਰਣ "A ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। A, ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ B ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ B ਨੂੰ ਉਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ B ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। A ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ B ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀ ਨੇ ਜੋ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ? ' ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬੀ ਜੋ ਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਏ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਸੀ ਪਰ ਕਿਹੜੀ ਧਾਰਾ 40 ਨੂੰ B ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ A ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜੋ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 170 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 170 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ

ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੇਣਦਾਰੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਭ ਕੁਝ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਹੈ।

(6) ਜੈਪੁਰੀਆ ਸਾਮੀਆ ਅਮਲਗਾਮੇਟਿਡ ਕੋਲੀਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ? ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ (2)। 1922 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(4) ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਐਕਟ ਜੋ ਕਿ 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਹੁਣ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸੈੱਸ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ix) or ਕਲਾਜ਼ (xv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਕਟੌਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਧਾਰਾ 10(4) ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈੱਸ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਇੱਕ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੈੱਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10(4) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਿੱਤੇ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ" ਸ਼ਬਦ, ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕੇਵਲ ਮੁਨਾਫੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(2) 8 ਐਫ ਐਲ.ਟੀ.ਆਰ. 580

ਮਹੰਤ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ
ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਦਿ (ਵਿੱਲੋ, ਜ.)

ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੁੱਧ ਲਾਭਾਂ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਕਟੌਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ix) ਅਤੇ (xv) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਕਰ, ਦਰ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਜਾਂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦਾ ਮਤਲਬ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਸੈੱਸ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਐਕਟ ਦਾ।"

ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਲਿਆ ਹੈ।

(7) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਭਾਵ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਬੀ. ਐੱਸ. ਜੀ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਆਰ. ਐੱਸ. ਨਰੂਲਾ ਸੀ. ਜੇ., ਬਲਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਅਤੇ ਬੀ. ਐੱਸ. ਵਿਲੋ, ਜੇ. ਜੇ.

ਮਹੰਤ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਈ.ਟੀ.ਸੀ.,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1965 ਦਾ FAO ਨੰ. 102.

21 ਅਪ੍ਰੈਲ 1975

1925 ਦਾ VIII)— ਧਾਰਾ 2(4)(i), 2(4) (iv), 1, 8, 9 ਅਤੇ 16— ਧਾਰਾ 7
ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ— ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼
“ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ”—ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ—ਕੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ—ਕਿਸੇ 'ਵਿਰਾਸਤੀ ਦਫਤਰ' 'ਤੇ
ਦਾਅਵਾ -ਦਾ ਨਿਰਣਾ—ਇਸ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਚਾਰ- ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ—ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ